Hur kan du se att din kyrka intas av Emerging Church?

Spara som PDF

Kommentar av Roger Oakland – från

www.understandthetimes.org

(Emerging Church betyder ungefär ”Den Spirande Kyrkan” eller ”Den Framväxande Kyrkan”)

Världen förändras. Det gör också den kristna evangelikala kyrkan. En gång i tiden – för inte så länge sedan – ansågs Bibeln vara Guds Ord av majoriteten av evangelikala kristna. Nu när vi är en bra bit in i det andra millenniet och den postmoderna, postkristna eran kan termen evangelikal betyda nästan vad som helst. Vad har hänt? Varför händer detta och vad är framtiden för traditionell kristendom?

Under de senaste åren har jag runt om i världen talat om de aktuella trenderna som påverkar kristendomen. Efter dessa presentationer möts jag av kristna som kommer från flera olika församlingsbakgrunder. Många uttrycker sin oro över vad som händer i deras kyrkor, bekymrade över den nya riktningen som de ser att deras kyrka tar. Trots att de inte alltid kan urskilja vad som är fel vet de att någonting är fel och att det måste bemötas. Dessutom har många berättat för mig att de försökt uttrycka sin oro för sina pastorer eller församlingsäldste. I så gott som varje fall har de fått höra att de måste göra ett val – antingen följa det nya programmet eller lämna kyrkan.

Denna rörelse mot en nyuppfunnen kristendom (en som är utformad för att ”nå människor”) verkar vara här för att stanna. Det är inte bara en modenyck. Ofta ber bekymrade bröder och systrar i Kristus mig att ge en förklaring för att hjälpa dem att förstå vad de råkat ut för. De vill veta varför dessa förändringar är på gång och vad som kan förväntas i framtiden. Likaså vill de veta vad som kan

göras – om det går att göra någonting – för att stoppa denna tidvattenvåg. Det är av detta skäl jag skriver denna kommentar – för att ge biblisk insikt vad gäller Den Spirande Kyrkan och vart den är på väg framöver.

Evangeliet enligt Skrifterna

Genom kyrkohistorien har olika trenden kommit och gått. Medan kulturen förändras från plats till plats har biblisk kristendom alltid grundats på det centrala budskapet i Bibeln, som är evangeliet om Jesus Kristus, och det budskapet förändras aldrig.

Detta evangeliums budskap handlar om vem Jesus Kristus är och vad Han har gjort. Ett barn kan förstå evangeliets budskap. Detta budskap kungör att livet här på planeten jorden är ändligt och att livet efter döden är evigt. Den goda nyheten är att vi kan räddas från våra synder om vi ångrar oss, ber om förlåtelse och följer Honom.

Hur vi svarar på evangeliets budskap under den tid vi har på jorden bestämmer var vi tillbringar evigheten – himlen eller helvetet. Jesus, universums Skapare, försåg oss med en väg och det är den enda vägen vi kan tillbringa evigheten med Honom. Det handlar om att fatta ett personligt beslut över om vi vill eller inte vill acceptera planen Han har stått för.

Guds motståndare vill inte att mänskligheten ska förstå det enkla budskapet. Hans plan är att bedra världen. Om han kan göra människor blinda för evangeliet eller övertyga dem om att de tror på evangeliet när de i realiteten inte gör det har hans plan lyckats. Genom tidsåldrarna har oräkneliga miljarder blivit lurade, antingen genom att förkasta sanningen eller genom att tro att de trodde på sanningen när de i stället hade blivit bedragna.

Evangeliet enligt postmodernismen

Tiderna förändras! Men evangeliet måste förbli det samma även om allt annat förändras. Vi lever nu i den postmoderna eran. I ett ärligt försök att nå den postmoderna generationen med evangeliet verkar det som att många kristna har blivit postmoderna i sitt tänkande Kanske termen postmodern är ny för dig. Låt oss undersöka vad den betyder.

Från början kännetecknades den moderna eran av en tid med rationellt tänkande som grundades på sakliga observationer. Många hävdar att den moderna eran tog slut i mitten av 1900-talet. Det postmoderna tänkesättet flyttar sig bort från

det rationella och det sakliga till det erfarenhetsmässiga och det mystiska. Med andra ord var det i det förgångna möjligt att kunna skilja på rätt och fel samt svart och vitt. I den postmoderna eran är allting relativt för betraktaren. Det som är rätt för dig kan vara fel för någon annan. Det finns inget sådant som en absolut sanning. Det enda som är absolut är att det inte finns något absolut.

Vi lever nu i en tid i historien som kännetecknas som postmodern. Professorer på universiteten undervisar studenter att det inte finns något rätt och fel. Allt är relativt. Evangeliets budskap är för det postmoderna tänkesättet alltför dogmatiskt och arrogant. De säger att det är nödvändigt att hitta ett mer måttligt evangelium som kan accepteras av massorna.

Många kyrkoledare söker nu efter sätt att nå den postmoderna generationen. De tror att de kan finna de lämpliga metoderna att göra det utan att ändra på budskapet. Men i sina försök att nå denna postmoderna generation har de själv blivit postmoderna och ändrat på budskapet. Eftersom evangeliet är bestämt av Skrifterna kan ju inte evangeliet ändras om det inte blir ett annat evangelium. Jag tror att det är detta som händer i Spirande Kyrkan.

Han kom inte...

Många har lagt märke till att efter millennieskiftet har deras kyrkor bytt åsikt vad gäller Bibelns profetior och Jesu återkomst. Många har gett upp om Jesu återkomst. Från 60-talet och framåt fanns en iver över Jesu nära förestående återkomst. Jesusfolket var entusiastiskt över Bibelns profetior och kunde se tecken på att Jesus skulle stiga ned från himlen till Sin Brud vilket ögonblick som helst.

År 2000 var av särskild vikt. När Jesus inte dök upp verkar det som att många helt uppenbart blev besvikna. ”Kanske Jesus har fördröjt Sin återkomst”, sade några. Andra har anammat åsikten att Han kanske inte alls kommer, åtminstone inte på det sätt vi har fått lära oss. De är nu övertygade om att vi måste vara sysselsatta med att ”bygga Hans Kungadöme” här på jorden med ”vilka mänskliga resurser som än behövs.”

Kungadömets evangelium

En av huvudindikatorerna på att något har förändrats kan ses på sättet som framtiden uppfattas. Hellre än att enträget kungöra evangeliet enligt Skrifterna och tro att tiden för att göra det är kort har betoningen nu skiftat. ”Tidens tecken” är inte längre viktiga. Stridsropet är väldigt annorlunda. Det som evangelikaler

lägger mycket stor vikt vid är idén att världen kan förbättras radikalt genom sociala program.

Detta koncept som på ytan kan verka väldigt bra är några allvarliga bibliska konsekvenser. Enligt Skrifterna kommer det inte att finnas något Guds kungadöme innan Kungen anländer. Alla mänskliga resurser som människan kan uppbåda kommer att inte räcka till för att få fram idealstaten. Enligt Skrifterna är det faktiskt så att den fallna människan kommer att leda oss ännu längre ner för vägen mot ett samhälle av desperation och laglöshet precis så som det var i Noas dagar.

Således kan denna mål- och meningsmotiverade syn på att etablera en global idealstat vara en plan, men den ”motiveras” av humanistiskt resonerande och leds inte av den Helige Ande. Naturligtvis är det bra att göra gott mot andra, men all godhet vi kan göra är inte gott nog. Pastorer och församlingsledare som blir involverade i sådana program som är mänskligt motiverade kan ofta identifieras av vissa karaktärsdrag:

- Sund biblisk lära är farlig och splittrande, och det erfarenhetsmässiga (dvs. mystiska) ges en större roll än läran.
- Biblisk profetia lärs inte längre ut och anses som slöseri med tid.
- Israel blir mindre och mindre betydelsefull och har ingen biblisk signifikans.
- Efter hand gäller löftena till Israel för kyrkan och inte för Israel (ersättningsteologi).
- Bibelstudium ersätts med att studera någons bok och dennes metoder.
- Församlingens hälsa värderas utifrån kvantiteten av människor som deltar.
- Guds Ords sanning blir mindre och mindre viktigt.
- Guds Ord, särskilt begrepp som helvetet, synd och omvändelse, tonas ner efter hand så att den icketroende inte tar anstöt.
- Andlig gestaltning och transformation

Mycket av det jag beskrivit ger en formel för ett nedtystande av kristendomen som bereder vägen för ett avfall som bara kommer att intensifieras i framtiden. Denna trend bort från auktoriteten i Guds Ord mot den nyuppfunna formen av kristendom har kommit över alla evangelikala samfund som en lavin. Inte många bibellärare såg att denna lavin kom. Nu när den är på väg är det bara några få som inser att den till och med höll på att hända.

Men det finns ännu en stor bit till pusslet som måste identifieras för att förstå vad som utvecklas i Den Spirande Kyrkan. Samtidigt som biblisk kristendom har tystats ner och ljuset från Guds Ord förminskats, är en annan lavin av villfarelse

på väg som är lika förödande.

Detta beskrivs bäst genom att Guds ord får ge vika för erfarenheter som Guds Ord förbjuder. Bästa sättet att förstå denna process är att erinra sig vad som hände under den mörka medeltiden när Bibeln blev den ”förbjudna boken”. Inte förrän reformatorerna översatte Bibeln till språket hos vanliga människor, var folket i mörker. När ljuset från Guds Ord blev tillgängligt, kunde människor återigen förstå evangeliet enligt Skrifterna.

Denna trend som är på väg idag visar oss att historien håller på att upprepa sig. Medan Guds Ord blir mindre och mindre viktigt är ökningen av mystiska erfarenheter alarmerande och dessa erfarenheter presenteras för att övertyga den aningslöse att kristendom handlar om att känna, röra vid, lukta och se Gud. Det postmoderna tänkesättet är den perfekta miljön för fostrandet av vad som kallas ”andlig gestaltning”. Denna undervisning påstår att det finns flera vägar och metoder till att komma närmare Gud. Förespråkare för andlig gestaltning lär felaktigt ut att vem som helst kan utöva dessa mystiska ritualer och finna Gud inom sig. Att ha en relation med Jesus Kristus är inte en nödvändig förutsättning.

Denna undervisning som egentligen har sina rötter i uråldrig visdom (det ockulta) presenterades för kristendomen efter Nya testamentet och återfinns inte alls i Guds Ord. Rörelsen ”den andliga gestaltningen” grundas på erfarenheter som främjats av ökenmunkar och romerskkatolska mystiker – dessa mystiker uppmuntrade till bruk av ritualer och övningar som, om de utfördes, skulle föra den utövande närmare Gud (eller komma in i Guds närvaro). Förutsättningen var att om man gick in i den tysta eller heliga platsen var sinnet tömt på distraherande faktorer och Guds röst skulle kunna höras. I verkligheten ledde dessa hypnotiska mantraaktiga övningar dessa munkar in i ett förändrat tillstånd av medvetenhet. Metoderna de använde är de samma som buddhister och hinduer använder som medel för att möta det andliga riket.

Sådana metoder är farliga och är inte sanktionerade i Bibeln – Gud ger inga instruktioner för detta. Tvärtom varnar Han oss strängt för spådomar, vilket är att använda en ritual eller metod för att få information från en andlig källa. När förespråkare för andlig gestaltning (som Richard Foster t.ex.) säger att dessa metoder visar att den Helige Ande gör någonting nytt för att friska upp kristendomen menar jag att det som händer inte är något nytt och inte den Helige Ande.

Rörelsen ”den andliga gestaltningen” främjas i stor utsträckning vid högskolor och prästseminarier som det senaste och bästa sättet att bli en andlig ledare i

dessa dagar. Dessa idéer exporteras sedan vidare från seminarierna till kyrkorna genom akademiker som har instruerats i att ta kristendomen till en ny nivå av insikt.

På samma sätt främjas dessa kontemplativa övningar av ledare för Den Spirande Kyrkan, som till exempel Brian McLaren, Robert Webber, Dallas Willard och andra. Bokförläggare som NavPress, InterVarsity och Zondervan översvämmar marknaden med böcker som främjar kontemplativa övningar baserade på österländsk mysticism. Pastorer och församlingsledare läser dessa böcker och lanserar sedan idéerna som om de var det bibliska svaret på att närma sig Gud.

Tecken på att "Den Spirande Kyrkan" håller på att utvecklas

Det finns specifika varningstecken som är symptomatiska på att en kyrka har slagit in på den framväxande/kontemplativa vägen. I några fall kanske inte pastorn är medveten om att han är på denna väg eller förstår var vägen slutar.

Här är några av varningstecknen:

- Skriften är inte längre den definitive auktoriteten som grund för den kristna tron.
- Evangeliet om Jesus Kristus centrala karaktär ersätts av humanistiska metoder som främjar kyrkotillväxt och ett social evangelium.
- Mer och mer betoning läggs på att bygga Guds kungarike nu och mindre och mindre på varningarna i Skriften om Jesu Kristi nära förestående återkomst och den kommande domen i framtiden.
- Undervisningen att Jesus Kristus ska härska och regera i en verklig millennieperiod anses obiblisk och hädisk.
- Undervisningen att kyrkan har tagit Israels plats och att Israel inte har någon profetisk betydelse anammas ofta.
- Man undervisar att Uppenbarelseboken inte hänvisar till framtiden, utan redan har uppfyllts i det förgångna.
- En erfarenhetsmässig mystisk form av kristendom börjar främjas som en metod till att nå den postmoderna generationen.
- Främjande av idéer som lär ut att kristendomen måste nyuppfinnas för att kunna ge mening åt denna generation.
- Pastorn kan genomföra en idé som kallas “forntid-framtid” eller “årgångskristendom” och hävda att för att kunna föra kyrkan framåt måste vi gå tillbaka i kyrkohistorien och hitta vilka erfarenheter som var effektiva för att få människor att ansluta sig till kristendomen.

- Medan Guds Ords auktoritet undermineras främjas föreställningar och känsloupplevelser som nycklarna till att uppleva och känna Gud.
- Dessa upplevelser inkluderar ikoner, ljus, rökelse, liturgi, labyrinter, bönestationer, kontemplativ bön, uppleva sakramenten, särskilt det eukaristiska sakramentet.
- Det verkar vara en stark betoning på ekumenik som indikerar att en bro håller på att etableras som leder i riktning mot enhet med den romerskkatolska kyrkan.
- En del evangelikala protestantiska ledare säger att reformationen gick för långt. De undersöker på nytt anspråken som ”kyrkofäderna” framförde att nattvarden är mer än en symbol och att Jesus verkligen blir närvarande i brödet vid nattvarden.
- En trend växer fram mot en ekumenisk enhet för världsfredens sak och som hävdar andra religioners giltighet och att det finns många vägar till Gud.
- Församlingsmedlemmar som ifrågasätter eller står emot de nya förändringar som pastorn genomför tillrättavisas skarpt och ombeds oftast att lämna församlingen.

Vad har framtiden i sitt sköte?

Om Den Spirande Kyrkan fortsätter utvecklas i nuvarande takt kommer den traditionella evangelikala kristendomen att nyuppfinnas och evangeliet om Jesus Kristus enligt Skrifterna att anses alltför trångsynt och restriktivt. Med andra ord kommer den smala vägen till himlen som Jesus proklamerade så småningom att överges för en bredare väg som anammar hedniska upplevelsemässiga övningar. Jag kallar denna nyuppfunna och på ett nytt sätt avspeglade form av kristendom som utvecklas – ”kristen babylonism”.

Denna nya form av kristendom kommer att ersätta biblisk tro med en tro som säger att människan kan etablera Guds rike här på jorden. Ordet kommer att fortsätta bli sekundärt i förhållande till ett system av verk som drivs av upplevelser.

Ett ekumeniskt mönster mot enhet med Rom kommer att bli mer synligt. De som vägrar anamma denna riktning kommer att räknas som andliga underliga kufar som måste tillrättavisas rejält. De som står upp för biblisk tro kommer att anses vara hinder för den enhetliga världsandligheten som främjas som svaret för fred.

Bästa sättet att förbereda sig på vad som kommer är att skaffa sig en förståelse för vad som händer nu. Även fast det inte är många som verkar urskilja trenden som är på gång finns det dock några. Utan Bibeln och Helig Ande som vår guide

skulle mörkret som är på väg vara överväldigande. Men ljuset från Guds Ord genomtränger mörkret och det finns de som räddas från bedrägeri och ser vad som sker.

Jag är övertygad om att vi ser avfallet vara på väg, precis som Skrifterna förvarnat om. Detta betyder att denna aktuella trend antagligen inte kommer att försvinna. Vi måste fortsätta proklamera sanningen mitt i villfarelsen med kärlek. Så som Paulus instruerade Timoteus:

Och en Herrens tjänare bör icke strida, utan vara mild mot alla, väl skickad att undervisa, tålig när han får lida. Han bör med saktmod tillrättavisa de motspänstiga, i hopp att Gud till äventyrs skall förläna dem bättring, så att de komma till kunskap om sanningen, och i hopp att de så ska bli nyktra och därigenom befrias ur djävulens snara; ty av honom är de fångade, så att de gör hans vilja (2 Tim 2:24-26).

Det finns fortfarande pastorer och församlingar som är hängivna till att proklamera sanningen. Hitta dem och stöd dem. Om du är på en plats där detta verkar omöjligt ska du söka reda på material som finns tillgängligt från solida bibelbaserade kristna prästerskap och håll bibelstudier i ditt eget hem.

/Roger Oakland